

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 1
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਲਾਇਤ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਟਾਊਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤੇਪਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਮੁਦਈ ਸ਼ਿਅਮ ਸੁੰਦਰ ਨੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ 9 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੇਦਖਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਅਮ ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਜਨਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(18) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ.ਸੂਦ ਜੇ.ਜੇ.

ਸੰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਰ

CWP ਨੰਬਰ 16738

28 ਮਾਰਚ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894—ਐੱਸ. 4 ਅਤੇ 5-ਦੇ—ਪੰਜਾਬ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1995—ਐੱਸ. 14, 15 ਅਤੇ 56 ਤੋਂ 78—ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 - ਐੱਸ. 5 ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ—ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ - ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ- 1995 ਐਕਟ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਊਸਿੰਗ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - U/s 15, ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਲਾਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 1995 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ

ਐਕਟ—ਐਸ.ਐਸ. ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 14 ਅਤੇ 56 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਚੀਫ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ - ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ-ਸਰਕਾਰ 1995 ਐਕਟ ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ-ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਾਈ-ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ--ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ 1) ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਵਿਛਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ— 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ— ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ 'ਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ। ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 226 ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ--ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰੀਜਨਲ ਐਂਡ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1995 ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਸਾਈਟ' ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਸਾਈਟ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਨੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਸਬੰਧੀ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 'ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਨਗਰ ਵਸਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕੰਮ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(ਧਾਰਾ 42, 43 ਅਤੇ 44)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬੋਰਡ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਆਦਿ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹਾਊਸਿੰਗ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਹੋਣ। ਮਕਸਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਣ ਰਹੇ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਬਹੁ-ਮੰਜ਼ਲਾ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 3
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕੁਦਰਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਫਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੁਚਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ 'ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਜੇਬ ਚੁੱਕਣਾ' ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਆਗਾਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਸਹੀ ਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 57 ਅਤੇ 58)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦਾ ਢੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚੀਫ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਰ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਫ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੰ: ੮੨)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ, ਪੁਰਸ਼ ਨਹੀਂ, ਸਰਵਉੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਰਵਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ "ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ" ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 131 ਅਤੇ 132)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਵੀ। ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਮਲਾ ਬਦਬੂਦਾਰ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਪੰ: 140)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਈ

ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ। ਯੋਜਨਾ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਿਰਫ ਸੁਪਨੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(ਪਾਰਾ 145 ਅਤੇ 146)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਟੱਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੀ.ਐਸ.ਐਸ.ਜੀ.ਗਰੇਵਾਲ, ਐਸ.ਐਸ.ਆਰ.ਏ.ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੇ.ਕਰਮ 0 ਚੰਦ, ਬੀ.ਬਰਿਸਟਰ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਐੱਚ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਮੱਤੇਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਦੀਪਕ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ

ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਜ਼ਾ ਗਿੱਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 7 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ - 'ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਅੱਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 10,522 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅੱਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੇਤਾਂ, ਬਾਗਾਂ ਅਤੇ ਹਰਿਆਲੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ 29 ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਵੇ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(2) ਸਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ "ਪੰਜਾਬ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1995" ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਰਣਨੀਤਕ ਤਾਇਨਾਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਾਨ ਨੂੰ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 5
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤਿਆ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(3) ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਨਗਰ ਪੂਰਨ 'ਅਨੰਦ' ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ 'ਭਵਿੱਖ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ' ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਹੂਲਤ ਨਾਲ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਦਿਹਾੜੇ ਮੌਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਰੱਬ ਦਾ ਬਾਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾਗਰਿਕ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦੀਵਾ। ਅਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ। ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਣਗੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਰਗ ਬਣਾਏਗਾ।

ਧਰਤੀ ਰਾਜ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(4) ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਖਿਪ ਜਾਣਕਾਰੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ CWP ਨੰ. 2000 ਦਾ 16738

(5) 13 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਨਿਊ ਟਾਊਨ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼' ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੀ। ਇਛੁੱਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 3, ਸੈਕਟਰ 38-ਏ, ਚੰਡੀਗੜ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂਗਾਂ ਅਤੇ ਤੀਰਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪਿੰਡ ਤੋਂਗਾਂ ਵਿੱਚ 62 ਕਨਾਲ 14 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿੰਡ ਤੀਰਾ ਵਿੱਚ 71 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਅਧੀਨ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P-1 ਤੋਂ P-29 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਪੰਜਾਬ ਰੀਜ਼ਨਲ ਐਂਡ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1995' ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ-

- (i) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਨੇ ਨਿਯਮ 22 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ;
- (ii) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(1) ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। CI ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ। (4) ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ

ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

- (iii) ਬੋਰਡ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਏਜੰਸੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (iv) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਰਵੇਖਣ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (v) 16 ਅਕਤੂਬਰ 1998 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਸਵਾਂ-ਕੁਰਾਲੀ ਸੜਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ “1999 ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸਾਜਨਾ ਦੀ 300 ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਨਵਾਂ ਨਗਰ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।” ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 20 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ “ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ ਲਈ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ” ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੱਤਾ ਦਾ ਰੰਗਦਾਰ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 56 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ 20 ਮਈ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ;
- (vi) ਧਾਰਾ 70 ਤੋਂ 78 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(8) ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ 3 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ 15 ਮਾਰਚ, 2000 ਤੋਂ 18 ਮਾਰਚ, 2000 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ। 2000 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9047 ਵਿੱਚ 29 ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਤੋਂ ਪੀ-29 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ:-

- (i) ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 7 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. 12 ਲੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ;
- (ii) ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;
- (iii) ਹਲ ਹੇਠ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਹੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਲਾਈ ਲਕੀਰ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਬਣਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਕੋਲ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਜੋ ਸਿਰਫ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਅਤੇ ਤਰਖਾਣਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੋਲ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ;
- (iv) ਇਹ ਸਾਈਟ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਵੱਛਤਾ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਗਭਗ 20% ਜ਼ਮੀਨ ਮੌਸਮੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਨੀਵੇਂ ਰੇਤਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 7
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਜ਼ਾਈਲ ਬੇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖਿਆ ਬਲ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ।

(v) ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-1 ਤੋਂ P-29 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਣਪਛਾਤੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(10) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਵਾਬ ਮਕਾਨ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ.

(11) ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਸਬਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਮੀਨ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ "ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ।" ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਉਣਗੇ। "ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਵੇ "

(13) ਇੱਕ 'ਸੱਚੀ ਹਕੀਕਤ' ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ " ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ "ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਹਨ।" ਨਿਵੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, "ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਘੇਰੇ" 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਚੋਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬੇਤਰਤੀਬੇ, ਅਰਾਜਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(14) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਲ 1999 ਨੇ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਦੇ 300 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ। 'ਖਾਲਸੇ' ਦਾ ਜਨਮ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਬੋਮਿਸਾਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ। 8/14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਥੇ ਉਦਘਾਟਨੀ ਜਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਵਿਆਪਕ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 'ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਨਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ "ਉਦਮ, ਮਿਹਨਤ, ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਤਿ-ਆਧੁਨਿਕ, ਭਵਿੱਖਵਾਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਉੱਦਮੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਹਾਈ-ਟੈਕ ਸੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(15) ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੱਖਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। "ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ ਲਈ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ" ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕੈਬਨਿਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ, ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਰਗੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵੀਂ ਸਾਈਟ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ।

(16) ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜਬਰੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੋਟਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੀ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

(17) ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਿਟੀ ਲਈ ਜੋ ਰਕਬਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤਰ 'ਗੈਰ ਮੁਮਕਿਨ ਪਹਾੜ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਭੂਮੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਾਂ 'ਸ਼ਾਮਲਾਤ' ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਭੂਮੀ ਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਚੂਨੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰੇਟ 'ਤੇ ਹੱਥ ਵਟਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਚੇਏਜ਼' ਦੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਵਾਹੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਹੀਯੋਗ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ "ਸਿਰਫ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ" ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਮੇਟੀ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਢਲੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਰੁਪਿਆ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕੁਆਲਿਟੀ ਲਈ 7.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਅਤੇ 'ਨਾਡੀਜ਼' ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਲਗਭਗ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਢੁਕਵੇਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਦਰਾਂ ਵਾਜ਼ਬ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਐਕਵਾਇਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ 'ਮੁਹਾਲੀ' ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ 7 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਤੱਕ ਦੇ ਰੇਟਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(18) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ, 75 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਕੀਮਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗੀ।" ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ "ਨੇਚਰ ਪਾਰਕ" ਲਈ ਲਗਭਗ 15,000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਹੀਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ 22,000 ਏਕੜ ਪਹਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ।

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇੜੇ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਸ.

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 9
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਨਵੇਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ' ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮੈਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਨਾਕਾਫੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ "ਪਿੰਡ ਆਬਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜਨਾ" ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਰੇਟ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ "ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਸਰਕਾਰ ਨੇ "ਫੀਲਡ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।" ਸਰਕਾਰ ਨੇ "ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਉਖਾੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਿਵਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਬਾਦੀ 30021 ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ।

(20) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਧਿਸੂਚਿਤ 9,354 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਲਗਭਗ 850 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ "ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਐਕਟ, 1900" ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ

ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(21) 2000 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 16738 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦਾ 'ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ' ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਏ VII, IX ਅਤੇ X ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67, 68, 81, 82 ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਭੂਮੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ/ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਧਿਆਏ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(22) ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ "ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ/ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਸਬੇ/ਸ਼ਹਿਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਧਾਰਾ 56 ਤੋਂ 78 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 56 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼" ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 56 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਸਾਈਟ ਨੂੰ "ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਈਟ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(23) ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਤੋਂ 59 ਅਤੇ 70 ਤੋਂ 75 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(24) ਇਹਨਾਂ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(25) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਬਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਹੈ ਕਿ 'ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਲਈ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇੜੇ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(26) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ "ਹਰਿਆਲੀ ਘਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਘੇਰੇ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਰੀ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(27) - ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚਲੇ ਓ.ਟੀ., ਟੀਥੀਓਬਰ 3 ਐਵਰਮੋਟਸ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪੜ੍ਹਾਅ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 11
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(28) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਨਕਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(29) 2000 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 9143 ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਹਟਾਓ ਮੰਤਰੀ ਨੇ 'ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ' ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਤੀ

ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ 29 ਮਈ 2000 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਸਮੇਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ, ਵਾਤਾਵਰਣ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਲਝਣਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜੇ 'ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਕਸਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲੇ ਕੋਰਬੁਜ਼ੀਅਰ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।". ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(30) ਇਹ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਬੈਚ ਅੱਗੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(31) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਹ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਬੋਰਡ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੀ ਰਾਇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ 'ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(32) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 1995 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(33) ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ:-

(i) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰੀਜਨਲ ਐਂਡ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1995 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹਨ?

- (ii) ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਕੀ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ?
- (iii) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ?
- (iv) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ *ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?*
- (v) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਹੈ?

(34) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਦੁਬਾਰਾ. (i) : *ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰੀਜਨਲ ਐਂਡ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1995 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?*

(35) ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ? ' '

(36) ਪਹਿਲਾਂ, 1995 ਦਾ ਐਕਟ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਕਿਹੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸਨ? 'ਆਬਜੈਕਟ ਅਤੇ ਕਾਰਨ' ਦਾ ਕਥਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

(37) ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; **ਰਾਜ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਲਈ;** ਰਾਜ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ, ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਲਈ; ਅਤੇ **ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ** ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਆਵਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ; ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ।

(38) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਐਲਾਨਿਆ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਐਕਟ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਚਿਤ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਨੇ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਝੁੱਗੀਆਂ-ਝੋਂਪੜੀਆਂ, ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਬੰਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ, ਜਨਤਕ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ, ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਹਾਈਵੇਅ ਅਤੇ ਨਾਕਾਫੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਹਕੀਕਤ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 13
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਕਾਰੀ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਹਾਊਸਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸਟਾਕ 'ਚ ਕਾਫੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਉਸਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਪ ਦੀ ਗਣਨਾ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ" ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(39) ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਪਾਵਰ ਬੋਰਡ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ " ਇਹ ਇੱਕ "ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ, ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ।" ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਖੇਤਰਾਂ, ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੈੱਟਅੱਪ" ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਘਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਲਈ"। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ" ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(40) ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ।

(41) ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਅਨਿਯਮਿਤ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ; ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1964। ਅੱਗੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪੰਜਾਬ ਹਾਊਸਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1972 ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਹਾਊਸਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਐੱਸ. ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ 148.

(42) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਝੁੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(43) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਸਰੀ ਝਲਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ 'ਗਾਈਡ' ਅਤੇ 'ਡਾਇਰੈਕਟ' ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਨਵੇਂ ਨਗਰ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 56 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ' ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ " ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ "ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਸਾਈਟ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ" ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

(44) ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਨੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਸਬੰਧੀ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 'ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਨਗਰ ਵਸਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਗਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕੰਮ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(45) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਖਿੱਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(46) ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੇ ਘਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ 'ਕੱਚਾ' ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੜਕਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀਣ ਯੋਗ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਵੱਛਤਾ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(47) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, - ਮਿਤੀ 30 ਜੂਨ, 1995 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ "ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ" ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 20 ਮਈ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 31 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ ਲਈ ਨਿਊ ਟਾਊਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਂਡ ਪਲੈਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ" ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। "ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਰੀਜਨਲ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1995 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਲਈ ਨਿਊ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

(48) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ 1995 ਦੇ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 15
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(49) 'ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ' ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬ੍ਰੈਜ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

(50) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ. (ii)-ਕੀ ਵਿੱਚ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ? ਕੀ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?

(51) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਵਾਬ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।

(52) ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਦਰਅਸਲ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂ? ਮੁੱਢਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੀ ?

(53) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅੱਗੇ 27 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸਿਟੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਚੀਫ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਕਾਗਜ਼ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ। 12 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਕੈਬਨਿਟ ਨੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 24 ਫਰਵਰੀ 2000 ਨੂੰ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। 13 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਐੱਸ.

(54) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਭੂਮੀ

ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ, 1995 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਇਹ। ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(55) ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(56) ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ

" ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੱਕ ਉਪ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 12 ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। "3 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਨੂੰ "ਹਾਊਸਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰਕ ਅਨੁਭਵ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(57) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਆਦਿ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ 'ਸਹਾਇਤਾ' ਅਤੇ 'ਗਾਈਡ' ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਊਸਿੰਗ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਹੋਣ।

(58) ਮਕਸਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਣ ਰਹੇ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਬਹੁ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕੁਦਰਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਫਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੁਚਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ 'ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਜੇਬ ਚੁੱਕਣਾ' ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਗਾਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬੋਰਡ ਵਿਚ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਸਹੀ ਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(59) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ?

(60) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਆਬਜੈਕਟ ਅਤੇ ਕਾਰਨ' ਦਾ ਬਿਆਨ ਵਿਧਾਨਿਕ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 17
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ।

(61) ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫਰਜ਼ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਯੋਜਨਾ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:-

"ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਬੋਰਡ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰੇਗਾ-

- (a) ਮੂਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਹਿਰ, ਕਸਬੇ, ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ;
- (b) ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੋ;
- (c) ਭੌਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਲਾਹ;
- (d) ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ 'ਤੇ ਅੰਕੜੇ ਅਤੇ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ, ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਫੰਕਸ਼ਨ ਕਰੋ ਜੋ ਇਸ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੰਕਸ਼ਨ ਲਈ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(62) S. 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ "ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।" S. 16 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ "ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(63) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਮਾਹਿਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ "ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਸਾਈਟ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(64) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(65) ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—"ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਤੁਰੰਤ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ- "ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

(66) ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 19
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ-(1) “ਬੋਰਡ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ।”

(2) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(3) ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(67) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ, ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - "ਪੰਜਾਬ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ (ਆਮ) ਨਿਯਮ, 1995"। ਨਿਯਮ 22 ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਸੈਕਸ਼ਨ 56 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੋਨੀਤ ਯੋਜਨਾ ਏਜੰਸੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ:

- (a) ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੀਮਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਤਹਿਸੀਲ, ਬਲਾਕ, ਨਗਰ ਖੇਤਰ, ਪਿੰਡ ਆਦਿ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ;
- (b) ਭੂਗੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਭਾਵ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਜਲਵਾਯੂ, ਪਾਣੀ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੌਤਿਕ ਸਰੋਤ;
- (c) ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਾਧਨ;
- (d) ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਵੰਡ;
- (e) ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੁਝਾਨ;
- (f) ਆਰਥਿਕ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ;
- (g) ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ;
- (h) ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਘੇਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ;
- (i) ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਤੁਲਨ;
- (j) ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਤੁਲਿਤ ਖੇਤਰੀ ਵਿਕਾਸ;
- (k) ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਥਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣਾ; ਅਤੇ
- (l) ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(68) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਸਾਈਟ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 14, 56 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(69) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 56 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੀ ਗਈ

ਸਾਈਟ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਮੰਗੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੁਝਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹੈ।

(70) ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਇਕੱਲੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ "ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ—(ਏ) ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਖੇਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; (ਬੀ) ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਾਈਟ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

(71) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ

ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ ਪਰ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਫੰਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੜਦੀ ਹੈ।

(72) ਧਾਰਾ (6) ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਪਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 75 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 67 ਅਤੇ 68 ਇੰਤਕਾਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

(73) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਵੈਸਟ.

(74) ਧਾਰਾ 57 ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਜਨਾ ਖੇਤਰ ਲਈ "ਨਿਯੋਜਿਤ ਯੋਜਨਾ ਏਜੰਸੀ" ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨੋਨੀਤ ਯੋਜਨਾ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ "ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ" ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਏਜੰਸੀ "ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(75) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 21
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵੀ ਹਨ।

(76) ਫਿਰ ਵੀ, ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਸ਼ੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ "ਸਰਵੇਖਣਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਨਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ।" ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਖੇਤਰੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਖੇਤਰੀ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

"ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗੀ।" ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਖਰਕਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਮਹਿਜ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਪਰੱਖੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(77) ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(78) ਸ੍ਰੀ ਮੰਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(79) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

(80) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਨਤਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਲਾਨਿਆ ਉਦੇਸ਼ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(81) ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(82) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚੀਫ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਅਤੇ ਚੀਫ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(83) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(84) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 56 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਸਾਈਟ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ/ਸੁਝਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(85) ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ' ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ, ਗਲੀ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਤਰਾਜ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਘੋਰਾ, ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ 1995 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(86) ਫਿਰ ਵੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੱਖ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾਕਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ। ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੁਣੇਗਾ ਜੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

(87) "ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ " (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ , ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 1995 ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

(1) (1996) 1 SCC 250.

ਐਕਟ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਯੋਜਨਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 23
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ”।

(88) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚੇਸਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ? ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਸਲ ਅਨੁਪਾਤ ਕੀ ਹੈ?

(89) ਅਦਾਲਤ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਟੇਟ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਅਜੀਬ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

(90) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੋਰਡ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ।

(2) ਸਰਕਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਉਹ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸੀ.ਐਲ. (3) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

“ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(90) ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ \$ਹਾਲ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ"।

(91) ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ "ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਜਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 35(2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਕੀਮ ਨੂੰ

ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 0 ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਥ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਜੋ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। *ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 'ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ' ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਕੀਮ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।*

(92) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਕੀਲ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਸੀ "ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(93) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 56 ਤੋਂ 78 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(94) ਸ੍ਰੀ ਮੰਤੋਵਾਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(95) ਧਾਰਾ 42 ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਹੋਰ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 25
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਸੰਪਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(96) ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ) ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(97) ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਉਚਿਤ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਥਾਰਟੀ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਸਾਈਟ ਲਈ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਕਹਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਸਾਈਟ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਊ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਤੇ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਲਾਜ਼ (2) ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(98) ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਬੰਧ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 181 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਨਿਯਮਾਂ" ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(99) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਮਾਹਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(100) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ। ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ।

(101) ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ, ਦੀ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੰਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂ ? ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਚ।

(102) ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ 14 ਅਪਰੈਲ 1999 ਨੂੰ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਨੂੰਨ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(103) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(104) ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ? ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਲਓ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਸਰਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ ਫਾਰਮੂਲਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(105) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 6 ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

(106) ਦਲੀਲ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿੱਤ. ਇਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ. ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼ੁੱਧ ਤਜਰਬੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਖਤਰਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ. ਜੇਕਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਅਲੀਬੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਸਮਾਂ' ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਬਹਾਨਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(107) ਸਾਡੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ, ਪੁਰਸ਼ ਨਹੀਂ, ਸਰਵਉੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਰਵਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 27
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(108) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਮੰਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ-ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(109) 2000 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9143 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਭਾਰੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 20% ਹਿੱਸਾ ਮੌਸਮੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ 'ਚੇਅ ਅਤੇ ਨਦੀ' ਅਧੀਨ ਹੈ। 'ਨੀਵੀਂ ਰੇਤਲੀ ਟ੍ਰੈਕਟ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ'। ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਨੇੜਿਓਂ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਦਾ ਮਿਜ਼ਾਈਲ ਬੇਸ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-"ਆਈਏਐਫ ਨੇ ਮਿਜ਼ਾਈਲ ਬੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ", ਜੋ ਕਿ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P-21 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(110) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਘੱਟ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਰੇਡੀਐਂਟ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਿਕਾਸੀ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਗੈਰ- ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ 'ਰਾਜ ਦੇ ਬਜਟ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ' ਦੇ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(111) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਬੋਰਡ, ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਿਉਂ ? ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਰਵੱਈਆ ਕਿਉਂ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਸ ਨੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਖੁਦ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(112) ਜ਼ਿਕਰ ਯੋਗ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ: ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 'ਨਿਊ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ' ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਲੇਖਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਾਦਲ ਅਨੁਸਾਰ "ਨਵੇਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਲੱਖ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 'ਨਿਊ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਲੋਕ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਨਿਊ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ' ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਡੂੰਘੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਪੁੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਚੈਕ ਡੈਮ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਜਾਊ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ 30 ਜੂਨ 1995 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ। ਵੱਖ-

ਵੱਖ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(113) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(114) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਚੁਣੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ।

(115) ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਉਂ? ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨਾਂ ਜਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਕਿੱਥੋਂ ਗਈ? ਕੀ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਸਿਰਫ 'ਨਵੀਂ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰਾਬ' ਨਹੀਂ ਹੈ?

(116) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 'ਲਾਈ ਲਕੀਰ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।

(117) ਬੇਨਤੀ puerile ਹੈ? ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਝੋਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਸੂਬੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖੋਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ? ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਧੌਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਰਾਜ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ 'ਲਾਲ ਲਕੀਰ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਾਟ ਹੈ। 'ਲਕਸ਼ਮਣ ਰੇਖਾ' ਪਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

(118) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕੁ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਇਕੱਲੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਜਗਮੋਹਨ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਘੇਰਾ "ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਘੇਰੇ ਦੋਨੋਂ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਡੇਅਰੀ ਅਤੇ ਪੋਲਟਰੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਲੋੜਾਂ। ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਹਿਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਰਾਸਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਐਲਾਨਣ ਲਈ ਯੂਨੈਸਕੋ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ, ਵਾਤਾਵਰਣ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮਾਹਿਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸੁਝਾਉਣ ਲਈ ਤਕਲੀਫ ਕੀਤੀ।

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 29
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

(119) ਅਜੇ ਵੀ still ਹੋਰ ਅੱਗੇ, the Ministry of Defence expr ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ। ਇਹ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਜ਼ਾਈਲ ਬੋਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। 2000 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 8708 ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰ, ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਏਅਰ ਕਮੈਂਡੋਰ ਐਸ.ਕੇ. ਬੈਨਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 (ਜੀ) ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 4 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਐਫ 2(ਏ) 65/ਡੀ (ਏਅਰ 11) ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੀ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ। ਤਕਨੀਕੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ 900 ਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਚਾਈ ਜਾਂ ਡੂੰਘਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ/ਨਿਰਮਾਣ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀ ਵੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੂਰੀ ਭਾਵ 900 ਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਗੜਬੜੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਗਾਰਡਨ/ਪਾਰਕਸ/ਗਰੀਨ ਬੈਲਟ/ਗੋਲਫ ਕੋਰਸ ਆਦਿ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ।

ਏਅਰ ਡਿਫੈਂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਲੇਅ ਕਰੈਸਟ ਐਂਗਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ ਮੈਗਨੈਟਿਕ ਰੇਡੀਏਸ਼ਨ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤਕਨੀਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 2-3 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਮੰਜ਼ਲਾ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਨੂੰ ਵੀ 900 ਮੀਟਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਮੁੱਲਾਪੁਰ ਗਰੀਬਦਾਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਠਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੋਸ ਰਣਨੀਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਬਾਲਾ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਕਸੌਲੀ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ ਆਦਿ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਸ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਤਿ ਆਧੁਨਿਕ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ।

ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਮੁੱਲਾਪੁਰ ਗਰੀਬਦਾਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਵਾਈ ਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 1600 ਵਜੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਰਣਨੀਤਕ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(120) ਸ੍ਰੀ ਮੋਹੰਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ 4 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ "ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ"। ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(121) ਦੋਵਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਵੈ-ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵੀ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹਿੰਗਾ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਜਾਵੇ। ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ

ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦਾ ਹੀ ਅਫਸੋਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

(122) ਮਾਹਿਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇਹ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਕਿਉਂ? ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(123) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਸਾਈਟ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(124) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ, ਜੋ ਜ਼ਿਕਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਰਗਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ"। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(125) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਬਹਾਨਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(126) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ 1995 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਦੁਬਾਰਾ: (ਹਾਇ)-ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ?

(127) ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ 1952 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ?

(128) ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਐਕਟ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀ ਹੈ?

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 31
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

(129) ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਝੁੱਗੀਆਂ-ਝੋਂਪੜੀਆਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ 'ਤੇ ਪਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਢੇਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਉੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ" ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ "ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ 10 ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਖੇਤਰ" 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(130) ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਇਮਾਰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ।" ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਦਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖੁਦਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ। ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ। 3; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕੋਲੇ ਦੇ ਭੱਠੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

(131) ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸੜਕ ਨਹੀਂ ਵਿਛਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੱਠਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਉਲੰਘਣਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(132) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ "ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ" ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(133) 2000 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 9143 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਪੈਰੀਫੇਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੰਤਰਣ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(134) ਪਹਿਲਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਕੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ. ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ।

(135) ਵਿਵਸਥਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਰਲ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਸੜਕਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰਾ ਰਗੜ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਹੈ? ਮੰਨਿਆ, ਅਜੇ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ, ਕਸਰਤ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ? ਸਾਰੇ ਅਲਾਰਮ ਕਿਉਂ ਬਣਾਏ? ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਕਿਉਂ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਇੱਕ ਕਸਰਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਜ਼ਰੂਰ ਘੋੜੇ ਅੱਗੇ ਗੱਡਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(136) ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ. (iv)—ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ?

(137) ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਟੁਕੜੇ ਖਰੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ. ਅਮੀਰ ਹੋਰ ਅਮੀਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(138) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਲਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ। ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਤਰੀਕ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਾੜੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(139) ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਕਰਨਾ ਵੀ ਵਾਜਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਂਡ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਇੱਕ "ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲਾਟਰੀ"। ਕੁਝ ਲਈ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਹੈ. ਮਾਲਾ ਫਿਡਸ ਦੀ ਖੋਜ , ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਯਕੀਨੀ ਬੁਨਿਆਦ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

(140) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਐਕੁਆਇਰ ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਰਕਬੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਵੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨਾ, ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 33
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਮਲਾ ਬਦਬੂਦਾਰ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਦੁਬਾਰਾ. (v)- ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਹੈ?

(141) ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਗੰਭੀਰ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਣ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਰੀਫੇਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। '

(142) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਫੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ 1995 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(143) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁਝ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਝਾਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

(144) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਰੀਬ 10,000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਲਗਭਗ 37,000 ਏਕੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਅੰਕੜੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਔਸਤ ਦਰ ਲਗਭਗ 7 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜੋੜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਔਸਤ ਦਰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਰਕਮ 1000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਕੋਲ ਯਕੀਨਨ ਇੰਨਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਵੀਨਤਮ ਬਜਟ ਅੰਕੜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(145) ਦਰਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਤਾ

ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ?

(146) ਸ੍ਰੀ ਮੰਤੋਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪਲਾਟ ਵੇਚ ਕੇ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ। ਯੋਜਨਾ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਿਰਫ ਸੁਪਨੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਵੇਂ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਿਰਕੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਕੋਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਹੱਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(147) ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਲਾਟ ਵੇਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੜਕਾਂ ਪੁੱਟੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਖਰਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(148) ਸ੍ਰੀ ਮੰਤੋਵਾਲ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਦਿਆਂ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਏ

ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ਤ ਹੋਲਡਿੰਗ ਸਿਰਫ 54 ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੁਝ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(149) ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਟੱਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

(150) ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 226.

(151) ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਅੱਧਖੜ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

(152) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(153) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਹਨ:-

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 35
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

- (i) ਕੁਦਰਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਫਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੁਚਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ 'ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਜੇਬ ਚੁੱਕਣਾ' ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਬਹੁ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਰਾਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਸਥਾਨ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।
- (ii) ਬਹੁ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ “ਪੰਜਾਬ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1995” ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ, ਹਾਊਸਿੰਗ, ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਅੱਖੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ 'ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ' ਦੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਰਾਜ ਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਲਾਮਤੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ 'ਸਾਈਟ ਦੀ ਚੋਣ' ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

- (iv) ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼/ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
- (v) ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲੰਮੀ ਜਾਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਥਰਿਸਤਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
- (vi) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।
- (vii) I ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ * ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਸੜਕ ਵਿਛਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (viii) The courts don't count the heads. ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਵੀ ਰੱਬ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ।
- (ix) ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਇੱਕ

ਗੰਧ ਹੈ। ਪਰ ਬਦਬੂ ਨਹੀਂ। ਮਾਲ-ਮਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

- (x) ਰਾਜ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ

ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।

(154) ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ) ਆਨੰਦ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ, 6th ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 13 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਲੈਂਡ ਐਕੂਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਤੋਂ P-29 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਪਛਾਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ। 1894 ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

Sanjeet Singh Grewal 85 others v. State of Punjab 37
85 others (Jawahar Lai Gupta, J.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ